

CANTICUM

Psal. 44. Ecclesia. Christus siquidē spōsus est, ac ita se ipse vocat
 Mat. 9. & 25. ut & discipulos spōnsi amicos Ioh. 3.
 Ecclesia autem sponsa, ut infra cap. 4. & 5. nominatur.
 Nota. Quod causam dedit Paulo & Dauidi, ut utriusq; indiuiduam cōiunctionem & tanquam desponsationem elegāter celebrarent. Ecclesia quippè Christo copulatur tam interiori cōsensu & voluntate, quam natura. Idem enim uterque vult, & præterea ipse formam hominis assumpsit, qua cum sponsa sua conueniret, eamque sibi arctius naturæ similitudine deuinciret. Nam ut inter coniuges coniugatio est secundum cōsensum animorum & secundum commixtionem corporum, quorum ratione duo in carnem unam coalescere dicuntur, osq; unius fieri ex alterius ossibus & caro ex carne: ita Ecclesiæ Christus conciliatus sociatúsq; est spiritualiter & corporaliter. Nempe dilectionis & naturæ necessitudine, dum egrediens è sinu patris adhæsit uxori suæ, factus que est idem carne, cum Ecclesia, quam diligebat. Hæc singularem unionem societatemque indiuiduam tropis & figuris pastoralibus, hoc poëmate canit Salomon, assumens idētidem amatoria bucolicorū versuum verba ut propterea eius librum, scitè Magnus Dionysius ap-
 De Ecclesiast. Hierar. cap. 3. pellarit θεωρητῶν ἀσματά καὶ θίους εἰπόντας, & Augu-
 De Genes. ad lit. lib. 8. cap. I stinus scripsérat, narrationem in his libris genus locutio-
 nis figuratarum rerum esse, non gestarum, sicut in Re-
 3. Modus Chri gnorum libris & eiuscmodi cæteris. Duobus quidem
 stus & ecclæ. aliis modis huius unionis mysterium à diuinis scriptori-
 describuntur bus pingitur, sub parabola, primùm, agricolæ & horti,
 in scrip. siue vineæ, deinde pastoris & gregis, sed hic omniū lon-
 gē